

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

27. november 2012,

seoses ettepanekuga nõukogu määruse kohta, millega Euroopa Keskpangale antakse eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, ning seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve)

(CON/2012/96)

(2013/C 30/05)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

27. septembril 2012 sai Euroopa Keskpank (EKP) nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga nõukogu määruse kohta, millega Euroopa Keskpangale antakse eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga⁽¹⁾ (edaspidi „ettepanek ühtse järelevalvemehhanismi määruse kohta“). Samal päeval sai EKP nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus), seoses selle koostoimega nõukogu määrusega (EL) nr .../..., millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga⁽²⁾ (edaspidi „ettepanek EPJA määruse kohta“).

5. novembril 2012 sai EKP Euroopa Parlamendilt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 285 lõike 5 alusel taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga EPJA määruse kohta.

EKP arvamuse andmise pädevus ettepanekud ühtse järelevalvemehhanismi määruse osas põhineb ELTLi artikli 127 lõikel 6. EKP arvamuse andmise pädevus ettepanekud EPJA määruse osas põhineb ELTLi artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepanekud EPJA määruse sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) kaasabi krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitikate tõrgeteta teostamisele, millele osutab ELTLi artikli 127 lõige 5. Ettepanek EPJA määruse kohta võtab arvesse EKP-le kooskõlas ELTLi artikli 127 lõikega 6 ja ettepanekud ühtse järelevalvemehhanismi määrusega antud eriülesandeid.

Kuna mõlemad ettepanekud puudutavad EKP-le järelevalve eriülesannete andmist ning ühtse järelevalvemehhanismi loomist, on EKP asjaomastele ettepanekutele kohaldatavale erinevale seadusandlikule menetlusele vaatamata võtnud vastu ühe arvamuse kahe ettepaneku kohta. Euroopa Keskpanga nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

1.1. Ettepanek ühtse järelevalvemehhanismi määruse kohta on vastus 29. juunil 2012 toimunud euroala tippkohtumisel riigipeade ja valitsusjuhtide tehtud üleskutsesele esitada ettepanekuid ühtse järelevalvemehhanismi kohta⁽³⁾. Üldjoontes toetab EKP selliseid ettepanekuid, mis on kooskõlas Euroopa

⁽¹⁾ COM(2012) 511 final.

⁽²⁾ COM(2012) 512 final.

⁽³⁾ Euroala tippkohtumisel tehtud avaldus, 29. juuni 2012.

Ülemkogu eesistuja 26. juuni 2012 aruande ⁽¹⁾ põhijäreldustega ja Euroopa Ülemkogu 29. juuni ja 18. oktoobri 2012 järeldustega. Majandus- ja rahaliidu struktuuri tuleb oluliselt tugevdada, et vältida valitsuse ebasoovitavaid suhteid pankadega teatud euroala liikmesriikides ning vähendada finantsturu killustumist euroalal.

- 1.2. Ühtse järelevalvemehhanismi loomine peaks EKPd ja liikmesriikide järelevalveasutusi hõlmava süsteemi raames toimuva osalevate liikmesriikide sõltumatu integreeritud järelevalve kaudu aitama taastada usaldust pangandussektori vastu ning soodustama pankadevahelist laenamist ja piiriülest krediidivoogu. Ühtne järelevalvemehhanism aitab samuti kaasa ühtsete finantsteenuste eeskirjade tulemuslikule kohaldamisele ning järelevalvemenetluste ja -tavade ühtlustamisele, likvideerides moonutusi liikmesriikides ning parandades ühtse valuutapiirkonna vajaduste esindatust. Seda arvesse võttes on EKP valmis täitma ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramises sätestatud uusi ülesandeid. EKP hinnangul on ELTLi artikli 127 lõige 6 kohane õiguslik alus järelevalve eriülesannete kiireks ja tõhusaks andmiseks EKP-le.
- 1.3. EKP toetab Euroopa Ülemkogu eesistuja vahearuande järeldusi majandus- ja rahaliidu ning integreeritud finantsraamistiku kohta ⁽²⁾. Selles suhtes märgib EKP, et Euroopa Ülemkogu nõuab ühtse järelevalvemehhanismi rakendamist toetavate siseriiklike kriisilahendussüsteemide ⁽³⁾ ja hoiuste tagamise skeemide ⁽⁴⁾ ühtlustamist puudutavate sätete kiiret vastuvõtmist õigusloome ettepanekutes ning miinimumkapitali nõuete ettepanekutes 2012. aasta lõpuks ⁽⁵⁾. Lisaks juhtis vahearuanne tähelepanu sellele, et integreeritud finantsraamistiku kavandamisel tuleb arvestada ka integreeritumate eelarve- ja majandusraamistike tagamiseks võetavate meetmetega, ning rõhutas vajadust teha edasist tööd ühtse kriisilahenduse mehhanismi loomisel. EKP on arvamisel, et selline ühtne kriisilahenduse mehhanism, mida koordineeriks Euroopa kriisilahenduse eest vastutav asutus, on ühtse järelevalvemehhanismi täiendamiseks ja hästitoimiva finantsturuliidu loomiseks tõepoolest vajalik. Seetõttu tuleks luua vastav mehhanism või vähemasti kehtestada mehhanismi loomiseks kindel tähtaeg, mil EKP järelevalvekoostuse täielikult üle võtab (allpool sätestatud üleminekuperioodi lõpus).
- 1.4. EKP seisukohalt peaks ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramine vastama järgmistele põhimõtetele. Esiteks peaks EKP olema ühtne järelevalvemehhanismi raames võimeline täitma temale pandud ülesandeid tõhusalt ja järjekindlalt, ohustamata seejuures EKP mainet. Teiseks peaks EKP jääma oma ülesannete täitmisele sõltumatuks. Kolmandaks tuleks rangelt eristada EKP-le antavaid uusi järelevalveülesandeid ning ELTList tulenevaid rahapoliitikaga seotud ülesandeid. Neljandaks peaks EKP-l olema võimalus kasutada riikide järelevalveasutuste teadmisi, kogemusi ja vahendeid. Viiendaks peaks ühtne järelevalvemehhanism toimima kooskõlas ühtse finantsteenuste turu aluspõhimõtetega ning järgima ühtseid finantsteenuste eeskirju. Selles suhtes toetab EKP võimalust hõlmata ühtsesse järelevalvemehhanismi ka euroalasse mittekuuluvaid liikmesriike, et tagada järelevalvetavade suurem ühtlustatus Euroopa Liidus ning seeläbi tugevdada siseturgu. Kuuendaks on EKP valmis vastama kõige kõrgematele aruandekohustuse nõuetele järelevalveülesannete täitmise osas.

⁽¹⁾ „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”.

⁽²⁾ „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”, Euroopa Ülemkogu eesistuja vahearuanne, 12. oktoober 2012.

⁽³⁾ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EMÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL ning määrust (EL) nr 1093/2010 (COM(2012) 280 final).

⁽⁴⁾ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv hoiuste tagamise skeemide kohta, KOM(2010) 368 lõplik.

⁽⁵⁾ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, KOM(2011) 453 lõplik; ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta („kapitalinõuete määrase ettepanek”), KOM(2011) 452 lõplik.

- 1.5. Esiteks, selleks et ühtne järelevalemehhanism saaks tõhusalt järelevalvet teostada, annab ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрус EKP-le eriuülesanded, mis on seotud vajalike järelevalve- ja uurimisvõimustega ning otsejuurdepääsuga teabele. See on oluline ühtse järelevalemehhanismi ülesannete tõhusaks täitmiseks. EKP toetab asjaolu, et hõlmatud on kõik krediidiasutused. See on oluline pankadele võrdsete võimaluste tagamiseks ning pangandussüsteemi killustatuse vältimiseks. Ühtlasi toetab EKP volituste andmist EKP-le makrotasandi usaldatavusjärelevalve teostamiseks, kuna EKP saab seeläbi makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve teostamise koordineerimise õiguse. EKP märgib, et ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрусuse kohaselt peaks EKP järelevalveülesannete täitmisel edendama krediidiasutuste turvalisust ja usaldusväärsust ning finantsüsteemi stabiilsust, ⁽¹⁾ mis viitab asjaolule, et EKP kohustused hõlmavad ka makrotasandi usaldatavusjärelevalvet. EKP on seisukohal, et ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрус peaks võimaldama kasutada EKP või liikmesriikide pädevate asutuste algatusel liidu õiguses sätestatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve instrumente. Arvestades eelkõige nende asutuste vastutusega finantsstabiilsuse eest ning lähedase kokkupuute ja teadmistega asjaomaste riikide majandus- ja finantsüsteemidest, ⁽²⁾ peaks liikmesriikide pädevate asutuste käsutuses olema piisavalt meetmeid osaleva liikmesriigi konkreetsest olukorrast tulenevate makrousaldatavusnormatiividega seotud riskide vähendamiseks, ilma et see piiraks ühtse järelevalemehhanismi võimet astuda samme selliste riskide tõhusaks kontrollimiseks. Võttes arvesse makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve funktsionaalset eraldatust ning EKP nõukogu vastutust finantsstabiilsuse eest, tuleks ühtse järelevalemehhanismi raames kehtestada erimenetlus EKP nõukogu kaasmiseks selles osas, mis puudutab EKP otsuseid usaldatavusjärelevalvealaste meetmete kohta.
- 1.6. Teiseks peab EKP täitma ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрусusega antud ülesandeid, ilma et see piiraks EKPSi eesmäärke, mis on sätestatud ELTLi artiklis 127 ⁽³⁾. EKP tagab, et tema tegevus ühtses järelevalemehhanismis ei mõjuta ühegi ELTLi ja Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpannga põhikirjast (edaspidi „EKPSi põhikirj”) tuleneva EKPSi ülesande täitmist ega ohusta tema institutsioonilist korraldust. ELTLi ja EKPSi põhikirja kohaselt ⁽⁴⁾ on EKP oma ülesannete, sealhulgas ELTLi artikli 127 lõike 6 alusel antud järelevalveülesannete, täitmisel täiesti sõltumatu ⁽⁵⁾. Selles suhtes kehtib ELTLis sätestatud EKP sõltumatuse nõue ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрусusega antud ülesannete täitmisel kogu institutsioonile, sealhulgas institutsiooni organitele, näiteks järelevalvenõukogule ja liikmetele. Lisaks hõlmab EKP sõltumatus järelevalveasutuse operatsioonilist sõltumatust, nagu on viidatud hiljuti vastu võetud Baseli pangajärelevalve komitee (BCBS) tõhusa pangajärelevalve põhialustes ⁽⁶⁾ (*Core Principles for Effective Banking Supervision*, edaspidi „põhialused”).
- 1.7. Teine põhialustega seonduv tõhusa järelevalve tagamise aspekt on järelevalveasutuse piisav õiguslik kaitse ülesannete täitmisel üldiste huvide kaitse eesmärgil. Selles suhtes juhib EKP tähelepanu järelevalveasutuse vastutust piiravale normatiivsele trendile ja kohtupraktikale mitmes liikmesriigis ja globaalsel tasandil. EKP leiab, et EKPd, liikmesriikide pädevaid asutusi ja nende ametnikke peaks olema võimalik vastutusele võtta vaid juhul, kui on tuvastatud tahtlus või raske hooletus. Esiteks peegeldaks selline piirang ühiseid põhimõtteid, mis on sätestatud nii paljude liikmesriikide kui ka maailma olulisemate finantskeskuste pangajärelevalvet puudutavates õigusaktides, mis üldjuhul piiravad vastutust. Teiseks oleks see kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga, mille kohaselt on vastutusele võtta võimalik vaid piisavalt tõsise rikkumise puhul. Kolmandaks aitaks selline säte joondada liidu õiguse põhialustes saavutatud ülemaailmse konsensusega, mille kohaselt peab järelevalvealane õigus kaitsma järelevalveasutust ning selle töötajaid võimalike kohtuhagide eest seoses tegevuse ja/või tegevusetusega asjaomaste kohustuste heas usus täitmisel ning sellisest tegevusest ja/või tegevusetusest tulenevate kuludega, selleks et järelevalveasutuse positsiooni järelevalve all olevate üksuste suhtes veelgi tugevdada ⁽⁷⁾. Neljandaks põhineb globaalne konsensus järelevalveülesannete keerukusel. Järelevalveasutused on kohustatud kaitsma erinevaid huve hästtoimivas pangandussüsteemis ja finantsüsteemis tervikuna. Lisaks on järelevalveasutuste tegevusele seatud ranged ajapiirangud, eriti kriisi tingimustes. Viieandaks aitaks vastutuse regulatsiooni täpsustamine mitmeid erinevaid jurisdiktsioone

⁽¹⁾ Ettepanud ühtse järelevalemehhanismi määрусuse artikkel 1.

⁽²⁾ Vt Euroopa Keskpannga arvamus CON/2012/5, 25. jaanuar 2012, seoses ettepanekuga direktiivi kohta, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, ja seoses ettepanekuga, mis käsitleb määrust krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta (ELT C 105, 11.4.2012, lk 1).

⁽³⁾ Vt ELTLi artikli 127 lõige 1 ja artikli 282 lõige 2 ning EKPSi põhikirja artikkel 2.

⁽⁴⁾ Vt ELTLi artikkel 130 ja artikli 282 lõige 3 ning EKPSi põhikirja artikkel 7.

⁽⁵⁾ Keskpannga sõltumatuse mõiste hõlmab funktsionaalset, institutsioonilist, isiku- ja finantsõltumatust (vt nt EKP lähenemisaruanne 2012, lk 21).

⁽⁶⁾ Vastu võetud septembris 2012. Kättesaadav Rahvusvaheliste Arvelduste Panga (BIS) veebilehel <http://www.bis.org>

⁽⁷⁾ Põhialused, 2. põhimõte, 9. lõige.

hõlmavas ühtses järelevalvemehhanismis i) harmoneerida vastutuse regulatsiooni ühtses järelevalvemehhanismis, ii) säilitada ühtse järelevalvemehhanismi tegutsemisvõimet, kuna liiga range ja eripalgeline vastutuse regulatsioon ühtse järelevalvemehhanismi keerukas struktuuris võib nõrgestada ühtse järelevalvemehhanismi järelevalveasutuse otsusekindlust vajalike toimingute elluviimisel, ja iii) vähendada spekulatiivseid hagisid seoses väidetava vastutusega ühtse järelevalvemehhanismi järelevalveasutuse tegevuse või tegevusetuse eest.

- 1.8. Kolmandaks on oluline EKP-le antud järelevalveülesandeid rangelt eristada rahapoliitikaga seotud ülesannetest, et vältida võimalikke huvide konflikte ning tagada iseseisev otsustusõigus seoses järelevalveülesannete täitmisega kooskõlas EKPSi institutsioonilise raamistikuga. Ülesannete eristamiseks on vaja asjakohaseid juhtimisstruktuure, mis samal ajal võimaldaksid üldstruktuurisest sünergia. Selles osas tuleks tagada, et ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise alusel ning ELTLi raamistiku kontekstis saaks uuest järelevalvenõukogust EKP järelevalvefunktsiooni keskpunkt. Osalevate liikmesriikide pädevate asutuste järelevalvejuhtide kõrval peaks järelevalvenõukogu vaatlejalikmeteks olema ka isikud, kes esindavad riikide keskpankasid, kelle ülesanne on toetada liikmesriikide pädevate asutuste tegevust, kui õigusaktides on nii ette nähtud. Lisaks peaks ülesannete tõhusaks täitmiseks andma järelevalvenõukogu käsutusse võimalikult palju vahendeid ja oskusteavet, tagades samal ajal EKP otsuseid tegevate organite põhikirjajärgsete kohustuste täitmise. Selles suhtes peaks järelevalvenõukogu tegevusraamistik tagama kõikide osalevate liikmesriikide pädevate asutuste esindajate võrdse kohtlemise, sealhulgas liikmesriigid, kes teevad EKPga tihedat koostööd. Lõpetuseks, võttes arvesse erinevate järelevalvet teostavate riikide keskpankade kogemust, on EKP valmis kehtestama asjakohased sise-eeskirjad, et tagada nimetatud ülesandeid toetavate üksuste piisav eraldatus.
- 1.9. Neljandaks on oluline, et ühtne järelevalvemehhanism oleks võimeline liikmesriikide järelevalveasutuste oskusteavet ja vahendeid uute järelevalveülesannete täitmisel edukalt ära kasutama. Oluline on nii põhjalik kvalitatiivne informatsioon ja krediitiasutuste koondteadmised kui ka usaldusväärsed kvantitatiivsed andmed. Järelevalvesüsteemi ühtsust säilitavate ja dubleerimist vältivate kohaste detsentraliseerimismenetluste rakendamine võimaldab ühtsel järelevalvemehhanismil ära kasutada liikmesriikide järelevalveasutuste lähedust järelevalve all olevatele üksustele ning ühtlasi tagada järelevalve järjepidevus ja ühetaolisus osalevates liikmesriikides. Selles suhtes võiks ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise täpsustada järelevalveülesannete detsentraliseerimise üksikasju ühtses järelevalvemehhanismis, s.t kehtestada teatud korralduslikud aluspõhimõtted. Ennekõike peaks määrustatama, et järelevalveülesannete täitmisel on EKP-l õigus pöörduda abi saamiseks liikmesriikide pädevate asutuste poole, eelkõige majanduslikust, finantsilisest ja usaldatavusjärelevalve seisukohast vähemoluliste krediitiasutuste puhul, ilma et see piiraks EKP õigust anda juhiseid või täita vajaduse korral liikmesriikide pädevate asutuste ülesandeid. Samuti peaks ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise looma aluse asjakohase raamistiku kehtestamiseks järelevalveülesannete tõhusaks jaotamiseks ühtses järelevalvemehhanismis, sealhulgas liikmesriikide pädevate asutuste järelevalvet puudutavatest otsustest teavitamise menetluse. Lisaks ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise täpsustada ülesannetele erieeskirjadele peaks EKP seetõttu koostöös ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pädevate asutustega sätestama ühtse järelevalvemehhanismi detsentraliseerimise kriteeriumid ja mehhanismid asjaomase raamistiku rakendamiseks vajalikes üksikasjalikes eeskirjades. Eelkõige peaks nimetatud eeskirjad võimaldama krediitiasutustel kui järelevalvemeetmete adressaatidel määrata vastav asutus oma kontaktisikuks. Ühtlasi peavad nii EKP kui ka liikmesriikide pädevad asutused organisatsioonilise autonoomia põhimõtte kohaselt olema võimelised otsustama ühtses järelevalvemehhanismis täidetavate ülesannete rakendamiseks vajalike vahendite üle. Lõpetuseks on oluline tagada, et EKP finantsvastutus järelevalve teostamise eest ühtses järelevalvemehhanismis oleks vastavuses kontrollivolitustega järelevalve all olevate üksuste ja järelevalvemehhanismi üle tervikuna ning EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste vahelise tiheda koostöö korraldusega, sealhulgas erieeskirjadega eriolukordade reguleerimiseks ning piisava teabevoogu tagamiseks. Seepärast tuleks ühtses järelevalvemehhanismis tagada tõhus teabevoogu korraldus, et muu hulgas vältida krediitiasutuste aruandluskoostuste dubleerimist.
- 1.10. Viiendaks peavad ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise ja EPJA määramise tagama, et uus raamistik oleks kooskõlas ühisturu eesmärkidega. Nimetatud eesmärkide saavutamisele aitaksid kaasa kaks järgmist asjaolu. Esiteks peaks ettepanud ühtse järelevalvemehhanismi määramise võimaldama ühtse järelevalvemehhanismiga ühineda soovival liikmesriigil liituda asjakohaste koostöömehhanismidega ning täieõiguslikult osaleda järelevalvenõukogu töös euroala riikidega võrdsetel alustel, s.t samade õiguste ja kohustustega. Teiseks loob EKP-le eriülesannete andmine seoses euroala liikmesriikide krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega uue institutsioonilise raamistiku, mistõttu võib osutada vajalikuks kohandada Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse (EPJA) juhtimist.

Ettepannud EPJA määrus peaks vastavalt vajadusele kohandama EPJA juhtimisstruktuuri ja volitusi, nähes eelkõige ette liikmesriikide järelevalveasutuste ja EKP võrdse kohtlemise ning tagades samal ajal EKP sõltumatuse. EKP jätkab EPJA järelevalvenõukogu liikmena vastavalt määruses (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ sätestatud tingimustele. Lisaks, arvestades oma uut kesket rolli ühtses järelevalvemehhanismis, aitab EKP tagada, et ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pädevate asutuste positsioonid EPJA otsuseid tegevates organites oleksid EKP järelevalveülesannete ulatusse jäävates küsimustes, sealhulgas vajalike erieeskirjade väljatöötamise osas, vastastikku kooskõlas, ilma et see piiraks liikmesriikide pädevatele asutustele antud järelevalveülesannete täitmist. Lõpetuseks võib osutada vajalikuks asjakohaste meetmete väljatöötamine, et tagada sujuv koostöö ühtse järelevalvemehhanismi ja mitteosalevate liikmesriikide vahel.

- 1.11. Kuuendaks on sõltumatuse vältimatuks tasakaalustajaks demokraatlik vastutus. EKP suhtes juba kohaldatakse aruande- ja aruandluskohustust ning seda tuleks praegu kehtivate kohustuste osas ka igakülgsest jätkata. EKP märgib, et sarnased kohustused kehtestatakse uute järelevalveülesannete osas ka ettepannud ühtse järelevalvemehhanismi määrusega. Seadusest tuleneva kohustuse täpsustamiseks tuleks välja töötada spetsiaalsed ja piisavad aruandekohustuse vormid, arvestades muu hulgas ka põhialustega. Asjaomased aruandekohustuse mehhanismid peaksid peegeldama järgmisi põhimõtteid. Esiteks tuleks tagada EKP sõltumatus. Teiseks peaks aruandekohustust kohaldama otsuste vastuvõtmise ja rakendamise tasandil. Seetõttu tuleks aruandekohustuse mehhanismid välja töötada peamiselt Euroopa tasandil, ilma et see piiraks kehtivat liikmesriikide järelevalveasutuste aruandekohustuse korraldust, mida kohaldatakse ka selliste järelevalveülesannete suhtes, mida ei täideta ühtse järelevalvemehhanismi raames, või järelevalvenõukogu liikmete või eesistuja asjakohast mõtetevahetust liikmesriikide parlamentidega. Kolmandaks peaks kehtestama ranged mehhanismid järelevalveteabe konfidentsiaalsuse tagamiseks.

2. Üleminekusätted

EKP rõhutab, et ettenähtud ajagraafiku järgimiseks – s.t ettepannud ühtse järelevalvemehhanismi määruse jõustumine 1. jaanuaril 2013, meetmete järkjärguline rakendamine 2013. aasta jooksul ning täielik rakendamine alates 1. jaanuarist 2014 – on oluline saavutada ülaltoodud ettepanekute suhtes kokkulepe 2012. aasta lõpuks. Tegevuste kohustuslik järjekord on oluline, selleks et võimaldada EKP-l alustada vajalikke ettevalmistusi, korraldada detsentraliseeritud raamistikus EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste vahelist koostööd, eraldada piisavalt vahendeid ning valmistada järelevalveülesannete täitmiseks kokkulepitud järkjärgulise ajagraafiku alusel. Selles suhtes toetab EKP komisjoni ettepanekut, mille kohaselt võib EKP nõuda üleminekuperioodil mis tahes informatsiooni, mis on EKP-le vajalik osalevate liikmesriikide krediitiasutuste põhjalikuks hindamiseks (kaasa arvatud varade kvaliteedi hindamine). See aitab tagada sujuva ülemineku operatiivse järelevalve teostamisele ühtse järelevalvemehhanismi raames. EKP hinnangul on komisjoni ajagraafiku ettepanek ambitsioonikas, ent teostatav.

3. Reformi elluviimine

Nagu eespool mainitud, peaks ettepannud ühtse järelevalvemehhanismi määrus andma EKP-le vajalikud volitused EKP-le pandud ülesannete tõhusaks täitmiseks. EKP-le on antud regulatiivsed volitused ELTLi artikli 132 ja EKPSi põhikirja artikli 34.1 alusel, mis võimaldavad EKP-l täita vastavaid ülesandeid kooskõlas liidu kehtivate ja kehtestatavate õigusaktidega, eelkõige ühtsete finantsteenuste eeskirjadega (kaasa arvatud nn täida-või-selgita põhimõttega EPJA suuniste ja soovitude osas). Pärast ettepannud ühtse järelevalvemehhanismi määruse vastuvõtmist ja reformide elluviimist oleks siiski vaja täiendavat edasiminekut, et lihtsustada EKP järelevalveülesannete täitmist. Esiteks peaks ettepannud ühtse järelevalvemehhanismi määrus võimaldama EKP-l täiendada sanktsioonide kehtestamise korda ja menetlust liikmesriikide pädevates asutustes. Samuti tuleks EKP-le anda volitused selliste ettevaatusabinõude rakendamiseks, mida pädevad asutused võivad kasutada siseriikliku õiguse alusel. Teiseks peaksid liidu pangandusõiguse usaldatavusjärelevalve meetmed olema kohastel juhtudel sätestatud liidu otsekohalduvates õigusaktides, nagu on praegu näiteks kapitalinõuete määruse ettepanekus. Ühtsed otsekohalduvad eeskirjad aitaksid tõhustada ühtset järelevalvemehhanismi ning tagada ühisturu toimimist. Kolmandaks on EKP kooskõlas EKPSi põhikirja artikliga 25.1 valmis andma omapoolse

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12), artikli 40 lõike 1 punkt d.

panuse siseriikliku õiguse edasiseks harmoneerimiseks ning nõustama osalevaid liikmesriike krediit- asutuste usaldatavusjärelvalvet ja finantssüsteemi stabiilsust käsitlevate liidu direktiivide ülevõtmise küsimustes selles osas, mis seondub ettepanud ühtse järelvalvemehhanismi määruse alusel EKP-le antavate ülesannetega.

4. Ettepanud ühtse järelvalvemehhanismi määruse edasine muutmine

Ettepanud ühtse järelvalvemehhanismi määrusega nähakse ette aruande esitamine määruse raken- damise kohta 31. detsembriks 2015. Seega võib osutada vajalikuks teksti muutmine kooskõlas ELTLi artikli 127 lõikega 6. Tagamaks, et ettepanud ühtse järelvalvemehhanismi määrusesse võib uute asjaolude ilmnemisel teha ajasäästlikul ja paindlikul viisil tehnilisi muudatusi, soovib EKP Euroopa Ülemkogul lähtuda Euroopa Liidu lepingu artiklist 48. Asjaomase artikli kohaselt võib Euroopa Ülemkogu anda nõukogule kvalifitseeritud häälteenamusega volituse ⁽¹⁾ ettepanud ühtse järelvalve- mehhanismi määrusesse tehniliste muudatuste tegemiseks või vastavate muudatuste vastuvõtmiseks seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾. Ühtse järelvalvemehhanismi määruse muutmismenetluse lihtsustamine võimaldaks ühtset järelvalvemehhanismi mõjutavat liidu pangandusõigust ja usaldata- vusjärelvalvet puudutavaid õigusakte edasi arendada.

Frankfurt Maini ääres, 27. november 2012

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Artikli 48 lõike 7 esimene punkt.

⁽²⁾ Artikli 48 lõike 7 teine punkt.